

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2605/2021
10.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца ЈКП “Паркинг сервис Крагујевац” из Крагујевца, чији је пуномоћник Милан Думић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Огњен Петровић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2358/18 од 01.09.2020. године, у седници одржаној 10.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Вишег суда у Крагујевцу Гж 2358/18 од 01.09.2020. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање о жалби туженог.

Образложење

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 2358/18 од 01.09.2020. године, жалба туженог, изјављена против става првог и трећег изреке пресуде Основног суда у Крагујевцу П 13363/16 од 02.03.2018. године, одбачена је као неблагоприятна.

Против решења другостепеног суда тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, на основу члана 408. у вези члана 420. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), па је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Побијаном другостепеном одлуком жалба туженог је одбачена као неблагоприятна, након што је тај суд утврдио да је пуномоћник туженог првостепену пресуду примио 30.03.2018. године, да је последњи дан рока за изјављивање жалбе био 09.04.2018. године (понедељак), а да је пуномоћник туженог жалбу изјавио 10.04.2018. године (уторак), односно по истеку законског рока од 8 дана.

Према стању у списима, поступак у овој правној ствари вођен је по правилима поступка у споровима мале вредности. Првостепени суд – Основни суд у Крагујевцу, 02.03.2018. године донео је пресуду (П 13363/16), којом је странкама дата поука о правном леку, да против ове пресуде могу изјавити жалбу у року од 8 дана од пријема отправака пресуде. Ова одлука је достављена пуномоћницима парничних странака. Пуномоћник туженог, адвокат Огњен Петровић, првостепену одлуку је примио 30.03.2018. године, што се утврђује на основу доставнице у списима, а жалбу је изјавио 10.04.2018. године, предајом непосредно суду.

У конкретном случају није спорно да се ради о поступку у спору мале вредности, у смислу члана 468. став 1. ЗПП, у којима се, применом члана 479. став 3. ЗПП, жалба против првостепене одлуке може изјавити у року од 8 дана. Поднесак који је везан за рок, у складу са одредбом члана 104. став 1. Закона, благовремен је ако је поднет суду пре истека рока. Према члану 103. став 4. Закона, који цитира и другостепени суд, ако последњи дан рока пада на државни празник или у недељу или у неки други дан кад суд не ради, рок истиче протеклом првог наредног радног дана.

Међутим, приликом доношења решења другостепени суд није ценио да ли у овом случају има места примени одредбе 103. став 4. ЗПП.

Наиме, државни и верски празници утврђени су Законом о државним и другим празницима у Републици Србији ("Сл.гласник РС", бр. 43/01, 101/07 и 92/11), којим је, у члану 2, одређено да се у Републици Србији празнују и верски празници и то: први дан Божића - 7. јануар (тачка 1. овог члана) и Васкршњи празници почев од Великог петка закључно са другим даном Васкрса (тачка 2.). Према календару верских празника који се у складу са наведеним законом празнују у Републици Србији, васкршњи празници, а тиме и нерадни дани у 2018. години били су 6, 7, 8. и 9. април, односно Велики петак 06. априла, Васкрс 08. априла (недеља), а други дан Васкрса 09. априла – понедељак.

Пуномоћник туженог је примио првостепену пресуду 30.03.2018. године, па је последњи (осми) дан рока за изјављивање жалбе био је 07.04.2018. године – субота. Наредни дани – 08.04. и 09.04.2018. године, су били недеља и понедељак, али су уједно падали и на први и други дан Васкрса, који су, у складу са одредбом члана 2. став 1, тачка 2. Законом о државним и другим празницима у Републици Србији, нерадни дани, па је у складу са одредбом члана 103. став 4. ЗПП, последњи дан рока за изјављивање жалбе био први наредни радни дан, односно 10.04.2018. године, када је жалба и изјављена.

Имајући у виду изнето, односно да је пуномоћник туженог жалбу изјавио у законом прописаном року, због чега није било места доношењу решења којим се жалба одбацује као неблаговремена, то Врховни касациони суд налази да се ревизијом основано указује да је побијана другостепена одлука донета уз битну повреду одредаба парничног поступка, па је применом члана 415. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП, укинуо побијано другостепено решење и предмет вратио истом суду на одлучивање о жалби, односно одлучио као у изреци.

У поновном поступку другостепени суд ће, након оцене навода из благовремене жалбе туженог, донети нову и закониту одлуку о основаности и правилности побијане првостепене пресуде.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић